

ΚΑΡΤ ΠΟΣΤΑΛ

Ελθοποιούνται οι φίλτατοι συνεργάται, δι δέον να συνοδεύουν τα έργα των με 3 δραχμών δικαίωμα κρέσεως.

Ι. Π. Φρ. νίσταν: Το ποίημά σας αλθηματικό και θερμό, πλήν δυστυχώς όχι άφρον σιγιογραφικό. Σας συνιστώμεν φιλικώς να ζητήσετε να μελετήσετε «Σιγιογραφική». Αφού είσθε ποιητής, θα σάς ωφελήση πολύ και θα μάθετε τα μέτρα. Θέσατε λοιπόν εις έννεργειαν την συμβουλήν μας και στείλιτέ μας κατόπιν τίποτε άλλο δικό σας. Πέτρον Δύνη: Με λύπην μας σίς πληροφορομένοι έστι, δυστυχώς, δέν φυλάσσονται τά χειρόγραφα. Δέν είνε δυνατόν να μίς το ξαναστείετε ή να γράψετε τίποτε άλλο άντ' αυτού. Έπος άν επιθυμείτε να σίς επιστραφή τό τρίδραχμον. Κάμετε τόν κόπον να μίς γράψετε σχετικώς. Ο Βασίλ...ν: Γιατί μίς γράφετε μ' αυτό τό τρόπο τόν σκαιώς και αποτόμως; Έπειτα παρουσιάζετε ότι είμεθα αστηροί άπέναντι σας...Γιά τό διήγημα έχετε δίκην. Αλλά πού θέλετε να φαντασθώμε τέτοιο πράγμα εκ μέρους κυρίου καθώς πρέπει, όπως ίνε ο συγγραφέυς του; Την φράσην πού μίς γράφετε την παρεξηγήσατε. Την πήρατε άνάποδα. Τό αντίθετο θέλουμε να ποίμε, ότι δηλαδή τό κυνηγήσαμε για να τ' αποκτήσουμε πώς και πώς τό νπολο διήγημα... Βλέπετε λοιπόν πώς πέσατε έξω; Δ. Μπιζάνου: Η μετάρρασίς σας θα δημοσιευθή προσεχώς. Ένα, Ένταύθα: Παρουσιάζετε κά έσείς; Και όμως... Αν έξείτε πόσο έχουμε δίκην! Πόσο αγαπούμε τούς γράφοντες! Πόσο θέλουμε να προσδεύουν. Γι' αυτό άκριβώς είπιμένουμε έτσι. Διαβάσατε σχετικώς τά εις την παραπλεύρως ταύτης στήλην γραφόμενα. Την... άπολογία μίς να ποίμε. Όσο για τή σύστασί σας: «Νά θεωρούμε ποιήσι και να έχομενόμεν πάσαν άνοησίαν για να είμεθα άρεστοί σ' όλους», δέν έχετε δίκην νομίζουμε. Έιν τό έφηρημόζουμε αυτό, τό «Μπουκέτο» δέν θά ήτο, άγαθή, περιοδικόν άξίας, άλλα φυλλάδιό. Θέλετε να πεισθήτε περισσότερο πόσο έχουμε δίκην; Έλάτε ένα άπόγευμα στό γραφεύο καιιά σά τό άποδείξουμε και θα ετυχηώμε να σίς γνωρίσουμε κ' όιας... Γ. Κλονιάκης: Σιγιογραφείτε καλά, πλην ύστερείτε στις ιδέας.Γιά προσέξατε λίγο πού πολύ και επί τών τύπων άλλου διαβάσατε λυρικούς ποιητάς, με τούς οποίους συγγενεύετε ποιητικώς. Γεωρ.Φ. Χαλιδά: Δημοσιεύονται, εύχαριστούμεν θερμώς. Ρεπόρτε: Μή τά παραλέτε φίλτατε φίλε... Αχ! και να ήξούρατε τούς κόπους μας και να βρισκόσαστε στη θέσι μας... τότε θα έβλέπαμε... Έξω άπ' τό χορδ, έξερε κανείς πολλά τραγούδι, όπως λέγει και ή λαϊκή παροιμία. Όποσδήποτε διαβάσατε, σίς παρακαλούμεν, τά έν τή παραπλεύρως στήλη υπό τόν τίτλον: «Άπας διά Παντός». Και σ' αυτά δέν παραθέτουμε ούτε τας μισαίς τών περιπετειών, τών ένοχλήσεων και τών βασάνων μας. Έλάτε χαμιά μέρα άπ' τό γραφεύο να θέσατε τόν δάκτυλόν σας επί τών τύπων τών ήλων και θα πεισθήτε. Θά ήθε με πόσους άγώνας και έμφοδία εκδίδεται τό «Μπουκέτο» άμεμπτον, πολυτελές, καλλιτεχνικό, γεμίτο δροσιά... Μηνά Κορητών: Πολύ σας εύχαριστούμεν για τό ένδιαφέρον σας. Τό «Μπουκέτο» έτοιμάζει νέας έκλήξεις. Έχετε μόνον υπομονήν. Όσον διά τά έντόπια λογογραφήματα, υπάργει — β βιωθήτε — έλλειψις και κατάπτωσης όμοι. Είνε άξιοι συγχαρητήριον οι νέοι και αι νέαι τού 'Ηρακλείου της Κρήτης, διότι αγαπούν την καλλιτεχνία και την ποιήσι. Γιατί δέν δέν μίς στέλνετε τά όνόματα τών δίδων και κυριών πού έδωσαν την καλλιτεχνικήν παράστασιν, πού μίς γράφετε, εις τό θέατρον κ. Πουλακάκη; Θά τά δημοσιεύσωμεν εύχαριστως, ενισχύοντες έτσι τός εύγενείς καλλιτεχνικάς προσπαθείας τών νέων και νεανίδων της πόλεως σας. Τά ποιητάκια σας όχι άμεμπτα σιγιογραφικά. Όρατί έμπνεύσεις,άλλ'οί σίχιοι όχι άφρογο.Διαβάσατε Παλαμάν, Δροσινήν, Πολέμην. Και μή μίς λημονήτε... Γιαν. Παππού: Τό πρώτον μετεφράσθη άπό παριζιάνικο σύγχρονο περιοδικό.Τό δεύτερο θα πρόκειται περί παραλλαγής.Είνε τόσο συνηθισμένο αυτό... Όποσδήποτε πού πολύ μίς εύχαριστούμεν πού είχατε την καλοσύνην να μίς διαφωτίσατε... Β. Τσουκούλιν: Έλλείποντα φύλλα στό γραφεύο μας. Τό ποιημάκι όχι επιτυχές δυστυχώς... Αναστ. Γ. Γουγγιότην: Λευκάδα. Εύχαριστούμεν. Αλλά γράψιτέ μας σίς τούς όρους σας. Αναμένουμε. Θά σάς ενθουσιάζομεν άν μίς έφερετε αυτού ν' αγοράσωμεν, τόν «Αύγων» τού Δασκαράτου. τόν «Ποιητόν» Ανθ'όνα του Τσακασιάνου ή την «Διαβολοποθήκη», περιοδικό του Ωδδη και οιονδήποτε άλλο παλαιό, σατυρικό ήπανθησιακό περιοδικό. Και πάλιν σίς εύχαριστούμεν.

Κους Κους Παν. Κατσώνη, έμπορον, Φιλιάταις 'Ηπείρου, (έξάμηνος) Όδου. Νάνου, Ρωμανού 36, Θεογίνης, (έτσηια), 'Ηλ. Χριστοφοράου, Φοιτ. Ν., Χρύσαφα Σπάρτης, (τρίμηνος), Ζ. Βορζάκη, γαριόν Καταράκτην, Χίον, (τρίμηνος), Δ. Γάϊαν, Κιάτον Κορινθίας, Τ. Τσακίρογλου, 'Ιουλιανού 35, Θεογίνης, (έτσηια), Εύδοτ. Προκοπίου, Μιτυλήνην, (έξάμηνος), Φοίξον Μεταξάν, Πλωμαρίον Μιτυλήνης, (έξάμηνος), Ν. Βαργαγιάννην, Μιτυλήνην, (τρίμηνος), υίους Χιωτέλη, καπνεμπόρους, Μιτυλήνην (έξάμηνος), Σοφ. Αθανασίου, φαρμακοποιόν, Μιτυλήνην, (τρίμηνος), Σταύρ. Μεσσηνίην, Τράπεζαν Ανατολής, Μιτυλήνην, (έτσηια), Γεώργ. Καρακώσταν, Τράπεζαν Ανατολής, Μιτυλήνην, (έτσηια), 'Ιπποκράτην Σανίδα, Ιατρόν, Μιτυλήνην, (έτσηια), Μιχ. Παρασκευίδην, Τράπεζαν Ανατολής, Μιτυλήνην, (έξάμηνος), Στυλ. Γεωργακίην, (άνθ'όλον), Μιτυλήνην, (έξάμηνος), Π. Σταυραϊόν, Μόλυβον, (έξάμηνος), Ν. 'Ιωαννίδη, Τ. Τ. Τ., Μόλυβον, (έξάμηνος), Λέσχην «Μήθυμνα», Μόλυβον, (έτσηια), Φιλοτεχνικόν Όμιλον Μηθύμνης, Μόλυβον, (έξάμηνος), Καν Μέρσα Μπαρούτη, Μόλυβον, (έξάμηνος), Κα 'Ανθίπην Χ. Νικολάου, Μόλυβον, (έξάμηνος), Μιχ. Έβέρτου, Μόλυβον, (έξάμηνος), έλήφθη αντίτιμον και ενεγράφητε συνδρομηταί εις τό «Μπουκέτο».

ΑΠΑΣ ΔΙΑ ΠΑΝΤΟΣ

Πρός τούς συνεργάτας μας, τούς άναγνώστας μας, τούς φίλους και τούς έχθρούς μας.

Είμεθα ήναγκασμένοι σήμεραν να όμιλήσωμεν επί θλιβερόν πραγματίον. Είμεθα ήναγκασμένοι ν' άπολογηθώμεν, χωρίς να είμεθα κίν' ατηγορούμενοι... Περί τίνος πρόκειται; Περί τίνος άλλου παρά περί τού τρυφερωτάτου ζητήματος της συνεργασίας. Περί τών συνεργατών μας αυτών, οι όποιοι παρα-

πονούνται, μίς κακίζου, διαμορτύρονται. Μίς άποκαλούν αστηρούς, σκληρούς, Νέρονας, 'Ηροστράτους. Μίς χαρακτηρίζουν διώκτας τών νέων πού γράφου. Απερρίψαμεν τά έργα των. Είς μερικούς μάλιστα άπνηγίσσαμεν όλίγον αστηρός. Έφαντάσθησαν τούς έαυτούς των υπό διωγμόν!

Πρός αυτούς πρόκειται να άπαντήσωμεν σήμεραν, να έξηγηθώμεν, να δικαιολογηθώμεν άπας διά παντός.

Καλούμε όμως μάτπως εις την συζητήσιον αυτήν, δεχόμεθα προθύμως ως δικαστάς μας, πάντα άνεξαιρέτως τούς συνεργάτας του «Μπουκέτου», πάντα τούς άναγνώστας και τούς φίλους του κ' άξιοί του με άστυργάν την άπόφασιν.

Και ερωτώμεν: Πρέπει ν' άπορρίπτη ένα περιοδικόν, πάν μη άξιον λόγον λογοτέχνημα; Αφού δε τό άπορρίψη, πρέπει να είπη την άλήθειαν σχετικώς προς τόν άποστειλίαντα συνεργάτην ή να τόν έξαπατήση μόνον και μόνον διά να τόν διατηρήση άμοραστήν του; Ημείς ελέγομεν πάντοτε προς όλους την άλήθειαν. Έπαδεικνυσαμεν τά λάθη. Και εις τούς άφορητούς άνορθογράφους και άσυντακτους, τούς έχοντας και άξιώσεις λογοτεχνικάς, δέν έδιστάσαμεν να όμιλήσωμεν την γλώσσαν της άληθείας. Τό εκάμαμεν δε αυτό, νομίζοντες ότι άπευθυνόμεθα προς νέους φιλοτίμους, οι όποιοι θα έσπευδαν να βελτιωθώσι.

Είνε προτιμότερα άραγε, είνε πλέον όφελίμος διά την Έλληνικήν νεολαίαν, ή τακτική τών άλλων περιοδικών, τά όποια και τά έργα των συνηθώς δέν δημοσιεύουσι και την άλήθειαν άποφεύγον να τούς είπουν;

Η ειλκιμής και έντιμος κραυγή του «Μπουκέτου» προς πάντας τούς Έλληνοπαίδιας ήτο πάντοτε: Μ ε λ ε τ α τ ε !

Τί πλέον όφελίμον μελέτης; Δι' αληθείας πάντες θα βελτιούνο, πάντες και πάσαι θα έμορφούντο και θα έγραφαν άριστα.

Ναι, είνε ή άλήθεια, ότι εις 4 έως 5 εκ πάντων τών συνεργατών μας, όμιλήσαμεν πλέον του δέοντος αστηρός. Το εκάμαμεν όμως, ύβρισάμετες έπιστολογραφικώς ύπ' αυτών. Μία δε δεσποίσις, επειδή της άπερρίψαμεν άθλιόν τι ποιήμα, μίς απήρθενε έπιστολήν με χυδαίολογίας, τας όποιάς ούτε καρπαγωγούς δέν θα κατεδέχτο να γράψη. Εύτυχώς όμως οι άνωτέρω δέν ήσαν παρά 4 έως 5. Προς τούς άλλους αγαπήτους μας συνεργάτας δέν είπαμε, παρά την γνώμην μας. Όλίγον αστηράν βέβαια, άλλ' αυτό τό εδηλώσαμε εύθως έξ άρχής. Έδηλώσαμεν πως θα είμεθα αστηροί. Έδηλώσαμεν, ότι δέν έννοημεν να δημοσιεύσωμεν άνάξιας λόγου φλυαρίας, περιφρονήντες ούτω τό πολυπληθές κοινόν, τό όποιον μίς διαβάσει, διά να εύχαριστήσωμεν 50 έως 100—και δέν είνε ούτε τόσο—κυρίως.

Έπρεπε να ήξούρατε τί βροχή χειρογράφων μίς κατεκλύσεν, τί άφθονία ψυχολογημάτων, ποσα φορτία άνορθογραφημένων και άσυντάκτων λογογραφημάτων. Έπρεπε να τά εδημοσιεύσωμεν αυτά; Κι έπειδή δέν τά εδημοσιεύσαμε, έπρεπε να έγερθη αυτή ή μήνις εναντίον του έλέγγοντος τά άποστειλόμενα έργα; Ποία άπειλοι και τί ύβρεις και χυδαίολογία! Μερικοί φθάνουν στό σημείον να κλέβουν ξένα έργα και να τά παρουσιάζουν ως ιδικά των, διά να δημοσιευθών. Άλλοι μίς στέλλουν ποιήματα και διηγήματα, άνοηούτες άνάγνωσιν και γραφήν!

Θεά και Κύριε, όποία θεομηνία! Κι' εν τούτοις ήμεις πάν ό,τι καλόν μίς έστάλη μέχρι της στιγμής, τό εδημοσιεύσαμεν. Βέβαιον δε ότι οι πραγματικοί μας φίλοι, είνε σύμφωνοι με τας άρχάς μας, δέν θα καταστήσωμεν τό «Μπουκέτο» σπουδαιόθω. Δέν θά τα καταρρίψωμεν εις τό έπίπεδον τών άλλων περιοδικών.

Τό «Μπουκέτο» είνε περιοδικό περιωπής και όσοι φιλοτίμοι και όσοι εύγενείς και όσοι φίλοι της τέχνης και όσοι φίλοι της μελέτης, ως άγωνισθούν τόν καλόν α' όνα, ως μελετήσουν και ως κωρασθούν, βέβαιοι ότι μίαν ήμεραν και του «Μπουκέτου» θα καταστούν πολύτιμοι συνεργάται και συγχαρητηρίον άξιοι.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Δ Η Λ Ω Σ Ι Σ

Έπειδή πολλοί τών εν τω έξωτερικώ Έλλήνων μίς παρακαλοί να δρίσωμεν την συνδρομήν του έξωτερικού εις δραχμάς, ύποσχόμενοι άθρόας έγγραφάς, δηλοϋμεν ότι από 1ης Αύγουστου (και τούτο διά λογιστικούς λόγους) καταργούμεν τας έγγραφάς εις λίρας, δολάρια, φράγκα και λιρέττας, και δρίζομεν την συνδρομήν μ' ό ν ο ν εις 120 δραχμάς τό έτος. Έλπίζομεν ότι οι εν Αμερική, Αγγλία, Αγγλία, Ιταλία και άλλαχού όμνηγενείς, θα έπωφεληθώσι της μοναδικής αυτής ευκαιρίας και θα σπεύσωσιν να έγγρ φώσι συνδρομηταί εις τό «Μπουκέτο» Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ